

இதழ் 3 | ஆசிரியர்:- சித்ரவாள் மு. கந்தையா | மலர் 7

வெற்றிமணி நேயர்களுக்கு

அன்புடைபிரி!

புன்றரைவருடமாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுவந்த வெற்றிமணியைத் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களுக்காகச் சிலகாலம் நிறுத்தி வைக்கத் தீர்மானித்துள்ளோம். இதுவரைகாலமும் வெற்றிமணியை ஆதரித்த நேயர்களுக்கு யாம் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம். பழைய பிரதிகள் கைவசமுண்டு. விரும்பிய பிரதியைக் குறிப்பிட்டுப் பிரதிக் கு 10 சதவீதம் முத்திரையனுப்பிவைத்தால் பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்படும். சந்தா அனுப்பியவர்களுக்கு அனுப்பிய பிரதிகளுக்கிரிய தொகையைக்கழித்து மிகுதியை அனுப்பிவைப்போம்.

“வணக்கம்”

—ஆசிரியர்—

மாணவர்மன்ற அங்கத்தவர்கள்

241. செல்வி. ருக்மணி, சுப்புசாமி - கங்கருளையா, நாவலப்பிட்டி.
 242. எஸ். இராமச்சந்திரன், ,, ,,

பேணுநண்பர்கள்

167. தமிழ்தாசன், தே உ. பள்ளி - சின்னாள்ப்பட்டி.

கட்டுரைப்போட்டி முடிவு

முதலாவது பரிசு:- ரூபா 3 பெறுமதியான புத்தகங்கள்.
 பாலதங்கள் ஜோஸ் - நாவலப்பிட்டி.

இரண்டாவது பரிசு:- ரூபா 2 பெறுமதியான புத்தகங்கள்
 செல்வி. எஸ். செல்லமுத்து, சிப்பித்திடல், தம்பலகாமம்.

அச்சுப்பதிப்பு:- சரவண அச்சகம், நாவலப்பிட்டி.

பதிப்பாசிரியர்:- K. V. மகேந்திரன்.

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் சிங்களத்தைக் கற்பதனால் வருங்காலத்தில் பயனடைவார்களா?

இன்று இலங்கை அரசாங்கம் சிங்கள பாஷையோடு ஆட்சிப்பீடத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. மேலும் சிங்களம், ஈழத்துமக்களால் உபயோகிக்கப்படும் பிரதான மொழிகளில் ஒன்று. தமிழ் மகன் ஒருவன் பிரஞ்சு அல்லது லத்தீன் படிக்கிறான் என்றால் அவன் எவ்வகையிலும் அவனது தேன் மொழியைப் புறக்கணிக்கின்றான் என்பது கருத்தல்ல. அவன் அவ்வூர் அரசியலில் ஈடுபட்டு உயர்ந்தபதவி வகிக்கவேண்டும் என்று எண்ணியிருக்கலாம். ஆனாலும் அப்பாஷைகளில் உள்ளளிஞ்ஞானம், அரசியல், சட்டதிட்டங்கள் மற்றும் சரித்திர சம்பந்தமான துறைகளில் ஈடுபட்டு அறியாமை என்னும் இருளை நீக்கி நாட்டுக்கும் நன்மை செய்பவன் ஆவான்.

பலர் ஆங்கிலத்தை உலக மொழியாகக்கொண்டு அதில் உள்ள இலக்கியவளத்தையும் நெகிழ்ச்சியையுப் கொண்டுகொண்டவர்கள் ஆர்வத்தோடு பயின்றார்கள். ஆனால் சிங்களத்திலோ அப்படியான விஞ்ஞானம், விவசாயம், நாடகம், சத்துவம் இலக்கியம் ஆகியபல துறைகள் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக சிங்களத்தை உலகமொழியாகவோ அல்லது பிரஞ்சு, லத்தீன் சமஸ்கிருதம் போன்ற பிரசித்தி பெற்ற மொழிகளைப் போலவோ கருதமுடியாது. ஆகவே இதை ஒரு பிரதான பாஷையாகக் கருதிக்கற்றால் உலகதொடர்பு [பொருளாதாரம் - போக்குவரத்து] கொள்ளமுடியாது.

தமிழ்ச்சூச் சம அந்தஸ்துக் கிடைத்தாலென்ன கிடைக்கவிட்டாலென்ன, வேலைமாற்றலின் நிமிர்த்தமோ, அல்லது தொழில் முறையினாலோ தமிழ்மகன் ஒருவன் சிங்களமக்கள்வரமும் இடத்திற்குச் சென்றால் அவர்களிடம் சிங்களத்தில் தொடர்புகொள்ளநேரிடும். மேலும் அவ்விடத்திலுள்ள அரசியல், பொது விவகாரங்களில் பங்குபற்ற நேரிடும். ஆகவே சாதாரண அறிவுக்காகவும், தொழிலுக்காகவும், நாட்டின் நன்மைக்காகவும் சிங்களம் படித்தால் நன்மையுண்டு. ஆனால் சிங்களம் கற்கும் தமிழர்களுக்கு அரசாங்க உத்தியோகம் வருங்காலத்தில் கிடைக்கவே கிடையாது.

சிங்களத்தில் பாண்டித்தியம் பெறவேண்டும் என்று அவசியம் கிடையாது. ஆனால் ஓரளவு அறிவு இருந்தாற் போதும்.

தமிழ்த்தீவு.

[ஆர். ஆர். என். ஜார்ஜ். பி. ஏ. பி. டி.]

காட்சி. 7.

இடம்:- ரயில்வே ஸ்டேஷன். காலம்:- மாலை 5 மணி.

[ஆனந்தன் ஒருநுதுக்கிடத்தில் தனியாக உட்கார்ந்து சோகமாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.]

[‘சின்னச்சின்ன வீடுகட்டி’ என்ற மெட்டு]

1. என்ன செய்யேன்! ஏதுசெய்யேன்! ஏழை நிலை நீயறிவாய்!
இன்னல் செய்து கள்ளனென்று அடித்தீட்டார் தலைநீயோ!
எந்தாளே இன்பக்காணும் நன்னுளே.
2. அன்னை நிலை நீயறிவாய்! ஆதரவு யாருமில்லை,
என்னை ஏசி ஏழையென்றே அடித்தீட்டார் இதுதகுமோ?
உன்னை யன்றி யாருண்டிக்கு உதவிக்கு. [என்ன...]

[திருநெல்வேலி எக்ஸ்பிரஸ், சென்னையிலிருந்து வந்துவிட்டது. ஆனந்தன் ஓடோடிச் சென்று தனது கூலிவேட்டையைக்கவனிக்கின்றான். அப்போது சுமார் 45 வயதுள்ள ஒரு பெரியவர் கையில் ஒரு ‘டிரங்’ பெட்டியுடன் வெளியே வருகின்றார். ஆனந்தன் அவரிடம் ஓடுகிறான்]

ஆ:- சார்! கூலி கூலி... பெட்டியைக் குடுங்கோசார். இரண்டணுத் தந்திங்கக் கண்ணுப் போதும்சார்.

[ஆனந்தனைப் பார்த்தவுடனே அவர் மெய்மறந்து நிற்கிறார். அவரைப்பார்த்து ஆனந்தனும் ஒருநித விவரிக்கமுடியாத உணர்ச்சியினால் மௌனமா நிற்கிறான்.]

பெரி:- தம்பி! நீ போர்ட்டடரா.

ஆ:- நான் லைசன்சு இல்லாத போட்டர்சார்! உங்கபெட்டியை நான் கொண்டுவந்தேன் சார்!

பெரி:- பேஷா கொண்டுவா! கூலி எப்படியோ?

ஆ:- வேலைக்குத்தக்க கூலிகொடுத்தாலும்சரி, இரண்டணு கொடுத்தாலும் சரிசார்!

பெரி:- அடேயப்பா! படிச்சவன் மாதிரியே பேசறியே.

ஆ:- நாணு இரண்டாம் படிவம் படிக்கிறேனுங்க.

பெரி:- ஆ! உண்மைதானா? நீயில்லபின்னே. ஏக்கத்துடன் என்மகனும் உன்பிராயந் தானிருப்பான்.

சார்! எங்கப்பாவும் உங்களைப்போலிருந்தால்....!

பெரி:- ஏன்தம்பி; உங்கப்பா ரொம்பப் பொல்லாதவரோ?

ஆ:- [கோபமாக] என்ன சொன்னீங்க? எங்கப்பாவைப்போல இரக்கம் யாருக்கும் கிடைக்காது, தெரியுமா? யுத்த சமயத்திலே ஒரு அம்மாவுக்காக தனது இடத்தைக்கொடுத்துவிட்டு, கப்பலை விட்டே இறங்கினவராக்கும்!!

பெரி:- [மிகுந்த உணர்ச்சியோடு] தம்பி உன் அம்மா, அப்பா பெயரென்ன?

ஆ:- எங்கம்மாபேரு சீதையம்மாள்; எங்கப்பாபேரு கல்யாணசுந்தரம்

பெரி:- (ஆனந்தனை அப்படியே தழுவிக்கொண்டு) ஆனந்தா! என் கண்ணே! நான்தான்டா உன் அப்பா! ஆனந்தா...! [கண்ணீர் விடுகிறார்]

ஆ:- அ...ப்...பா! [அழுதுகொண்டு] அப்பா! இத்தனை நாளாக ஏனப்பா எங்களைப் பார்க்கவரலை? அப்பா! அம்மாவுக்குக் காய்ச்சல்பா.

ஆ, தந்தை:- [பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆனந்தனையும் கையில் பிடித்துக் கொள்கிறார்.] என்ன! அம்மாவுக்கு ஜீ-ரமா? ஐயோ சீதை... இதோவந்துவிட்டேன் சீதை...

[இருவரும் வேகமாகப் போகிறார்கள்]

காட்சி. 8.

இடம்:- ஆனந்தனின் புதிய பங்களா. காலம்:- 6 1/2 மணி.

ஆனந்தனின் புதிய வீட்டின் கிரஹப் பிரவேசத்திற்கு ஆசிரியர், டாக்டர், வியாபாரி, ஆனந்தனின் வகுப்புமூணவர்கள், முதலியோர் வந்திருக்கின்றனர். சிற்புண்டி முடிந்தவுடன் கல்யாணசுந்தரம் பேசுகிறார்]

ஆ, தந்தை:- பெரியோர்களே! பிள்ளைகளே! வணக்கம். எங்களது அழைப்பை ஏற்று, நீங்கள் இங்குவந்து எங்களைக் கௌரவித்ததற்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். எனது குடும்பத்தில் பயங்கரமான சஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபொழுது உதவி செய்த ஆசிரியர்வர்களுக்கும், டாக்டர்வர்களுக்கும், வியாபாரியர்வர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆசிரியர்:- தயவு செய்து சென்ற 10 ஆண்டுகளும் எங்கிருந்தீர்கள் என்பதைச் சொல்லுங்கள் சார்.

ஆ. த:- 1941 இல் பர்மாவில் யுத்தம் மும்மாமானதல்லவா? அப்போது நாணம் எனது மனைவியும், கைக்குழந்தையான ஆனந்தனுடன் இந்தியாவுக்குக் கிளம்பினோம். கப்பலில் எங்களுக்கு இடம் கிடைத்தது.

ஆ:- எங்கப்பா, ஒரு அம்மா இடமில்லாது அழுதுகிட்டு நின்றதைப் பார்த்து, அவங்க இடத்தை அக்க அம்மாவுக்குக் கொடுத்திட்டாங்கா. அப்படித்தானே யப்பா?

ஆ த:- ஆமடா! என்றாது

டாக்டர்:- அப்பெண் சென்னையைச் சேர்ந்தவளா?

ஆ. த:- அப்படிச் சொன்னதாசுத்தான் ரூபகம். பாவம்! 23 அல்

லது 24 வயதிருக்கும் அப்போது....

ஆ. தாய்:- [மேசைக்கருகில் நின்றுகொண்டே] அவங்க வீட்டுக்காரர் ஒருபட்டாளத்து டாக்டர் னுசொல்லிச்சுது.

டாக்டர்:- [ஆனந்தனின் தந்தையின் கைகளைப்பிடித்துக்கொண்டே] அது என்னுடைய மனைவிதான் சார். தாங்கள் தெய்வம்சார்!

ஆ. தந்:- ஆச்சரியமாயிருக்கிறதே!

டாக்டர்:- கட்டாயமானுவ சேவையின் காரணமாக என்னை மில்லெரி டாக்டராம் தூர இடத்துக்கு அழைப்பினிட்டார்கள். நீங்கள் அன்று எனது மனைவிக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்திராவிட்டால் என்வாழ்க்கை கருகிப்போயிருக்கும்.

ஆ. தந்:- எல்லாம் அண்டவனின் செயல்.

வியா:- [ஆனந்தனின் தந்தையைப்பார்த்து] யுத்தம் முடியும் வரை பர்மாவில்தான் இருந்தீங்களா, சார்?

ஆ. தந்:- இல்லை... இல்லை! இந்தியாநிற்குப் புறப்பட்ட அடுத்த கப்பலிலேயே இடம் பிடித்துக்கொண்டேன். கப்பலும் புறப்பட்டுச் சென்றது. ஓர் இரவு திடீரென்று எதிரிகள் குண்டுகளைப் போட்டுக் கப்பலைத் தகர்த்தெறிக்கவிட்டார்கள். உயிராசையால் ஒரு மரக்கட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டேன், கடலில் சிடந்து தத்தளித்தேன். கட்டுமரங்களில் மீன் பிடிக்கவந்த சில செம்படவர்கள் என்னைக்காப்பாற்றி அவர்களது தீவுக்குக் கொண்டுசென்றனர். அன்றிலிருந்து சென்ற 10 ஆண்டுகளுந் அந்தத் தமிழ்த்தீவில் தான் வசித்துவந்தேன்.

ஆனந்:- அப்பா! அப்பா! இது சிந்தாபாத்துக்கைமாதிரில்லே இருக்கு.

ஆசிரி:- உண்மைதான். ஆமாம் நீங்கள் வசித்த தீவை "தமிழ்த்தீவு" என்றீர்களே, அங்கு தமிழர்களா வசிக்கிறார்கள்?

ஆ. தந்:- அந்தத்தீவு அந்தமான் - நிக்கோபார் தீவுகளுக்குச் சமீபமிருக்கலாம்; ஆனால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. ஏனென்றால் வெளியுலகத்திற்கும் அதற்கும் தொடர்பே இல்லை. சுமார் 30 சதாசதா மைல் களுள்ள அந்த அழகிய தீவில் சுமார் 3000 மக்களே வசிக்கின்றார்கள், அவர்களது அன்பு, விருந்தோம்பல், தோற்றம், ஏன் மொழிகூடத் தமிழ் மணத்தைத்தான் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களைத் தமிழ்ப்பெருங் குடிமக்கள் என்றேநான் நினைக்கிறேன்,

டாக்டர்:- அங்கு அவர்கள் எப்படிச் சென்றிருப்பார்கள்?

ஆசிரி:- ஏன் ஒருகாலத்தில் தமிழ்நாட்டு நிலப்பகுதி அங்குமட்டும் பரந்திருந்திருக்கும். பின்பு இடைப்பாகத்தைக்கடல் அழித்திருக்கலாமல்லவா?

ஆன: எனப்பா கப்பல் அத்தீவுக்கருகில் சேதமடைந்து அதில் பிரயாணம்செய்த தமிழர்கள் அங்கேயே வசித்திருக்கலாமல்லவா?

ஆ. தந்: அடே! என்றாஜா. இப்பவே ஆராச்சி செய்யக்கிளம்பிவிட்டானே! நீகட்டாயம் அதைப்பற்றி ஆராச்சிசெய்யவேண்டுமடா.

வியா:- அங்கிருந்து எப்படி ஊர்வந்து சேர்ந்தீங்க?

ஆ. தந்:- அண்மையில் வங்காளகுடாவில் ஒரு புயல் அடிச்சதில்லை. அப்போ சென்னைக்குச் செல்லும் கப்பலொன்று அங்குவந்து ஒதுங்கியது. அதில் எனக்குத்தெரிந்த சென்னைவியாபாரி ஒருவர் இருந்தார். தீவிலுள்ள தமிழ்க்குடும்பத்தினரை பிரியமனமில்லைத்தான். ஆனால் பிறந்தஊர் எண்ணத்தை ஜெயிக்க முடியுமா? அதனல்புறப்பட்டுவிட்டேன்.

ஆனந்:- அங்கு என்னப்பா செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்?

ஆ. தந்:- முறையாக அவர்களுக்கு தமிழ் கற்பித்தேன். அவர்களது பேச்சுத் தமிழில் கவிதை கலந்திருக்கும். இராகம் போட்டே பேசுவார்கள். நான் புறப்பட்ட அன்று ஒருவராவது மீள்பிடிக்கப் போகவில்லை. “ஆசான்” ஆசான்! என்று அவர்கள் கதறிக்கதறி அழுதார்கள்.

ஆனந்:- அப்பா! அப்பா! அந்தத் தீவுக்கே நாம் போவிடலாமா?

ஆ. தந்:- அப்பாவும் மகனும் என்னைவிட்டு விட்டுப் போய்விடாதீங்க.

ஆசிரியர்:- [சிரித்துக்கொண்டே] சார்! ஒரு விண்ணப்பம்; தமிழ்த்தீவுக்குப் போகும்போது இந்த ஆசானையும் தங்களுடன் கூட்டிக் கொண்டு போங்கள். மறந்துவிடாதீர்கள். [எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள்]

மங்களப்பாட்டு

—ஃ—

(‘வாழ்நீரந்தரம்’ என்றமெட்டு)

மங்களம் தங்குக பொங்குக மங்களம்

மங்களம் பொங்குகவே!

எங்கும் மகிழ்வுடன் ஏற்றமும் பெற்றிட

மங்களம் பொங்குகவே!

மங்காத செங்கதிர் மாட்சியே போல

பொங்கிட மங்களமே!

தங்கத் தமிழ் மொழி, சிங்கத்தமிழினம்

எங்கெங்கும் வாழியவே.

[முற்றம்]

சூரியோதயம்.

[ஏ. தமிழ்தாசன். தே. உ. பள்ளி, சின்னூலப்பட்டி, P.O.]

—○—

சூரியோதயத்தைப் பாருங்கடி — அந்த
சோதியிலே மனம் சேருங்கடி
வாரிதியில் தோன்றி வளருதடி — அதைப்
போற்றிமகிழ்ந்துமே பாடுங்கடி
நீலக்கடலினுக்குள்ளிருந்து — அது
நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து பார்க்குதடி
நாளை லொருபங்கு தோணுதடி — இப்போ
நல்லதோரடிகாய்க் காணுதடி
முற்றிலும் வட்டமாய் ஆச்சுதடி — பின்
முன்னேவிடப் பெரிதாச்சுதடி
சுற்றிலுமுள்ள பொருளனைத்தும் — அதன்
சோதியினுயிர்ப்பால் சொக்குதடி
சுட்டிகளை எங்கும் வீசுதடி — கண்கள்
ஏறிட்டுப்பார்க்கவும் கூடாது
வீட்டிற்குப் போகலாம் வாருங்கடி — நானே
விடியுமுன் வந்துநாம் பார்ப்போமடி.

—●—

செல்வி. பரமேஸ்வரி - சூமாரசரமி,

கந்தரோடை, கன்னடம்.

தேற்றம்:- 29-4-1956.

மறைவு:- 9-6-1957.

இவரின் பிரிவால் வருந்தும் தாயாருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் ஆழ்ந்த
அயரத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம். மருமகரின் ஆத்மா சாந்தியடைவ
தாக.

—மணிமாமா—

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் சிங்களத்தைக் கற்பதனால் வருங்காலத்தில் பயனடைவார்களா?

உலகில் அழியாச்செல்வம் ஒன்று உண்டென்றால் அதுதான் கல்வி. கல்வி கற்றவர்கள் எவரும் பயனடையாமல் இருப்பார்களேயானால் அதற்குக்காரணம் அவர்களேயன்றிக் கல்வியல்ல. இந்த உண்மைப்படி தமிழர் சிங்களம் கற்பதால் வருங்காலத்தில் பயனடைவார்களா என்ற விடையத்தை ஆராய்வோமேயானால், ஏன்பயனடைய முடியாது—என்ற வினாதான் எழும். ஏனெனில் இன்று கல்விப்பயிலும் ஒவ்வொருவரும் உத்தியோகத்திற்காகவே கல்வி கற்கின்றனர்.

இலங்கையில் தாய் மொழியில் ஆட்சிபுரியும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அதற்கென சிங்களம் அரசாங்கமொழியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நாட்டுமக்களாகிய நாம் அரசியலில் பங்கேற்பது அவசியமானது. தமிழ்புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் தமிழர்கள் சிங்களம் படித்தால் பயனடையமுடியாது என்று கூறுவது அறிவுடமையாகாது. சமூக அரசியல் முடிவிற்படி தமிழர்கள் கற்று அரசாங்கசேவைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால் இவர்கள் எந்தவிதத்தில் பயனடையாதிருப்பார்களா.

சிங்களம்விரிவடையாதமொழி. விஞ்ஞான ஏடுகளோ, சொற்களோ இம்மொழியிற் சிடையாதென்று கூறினாலும் அதற்கான ஆக்கவேலைகள் நடைபெறுகின்றன. தலைப்பில் வருங்காலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் வருங்காலத்தில் சிங்களம் விரிவான மொழியாகக்கூடிய ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றமையாலும் இம்மொழியே இலங்கையின் ஆட்சி மொழியென ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலும் இதனைக்கற்கும் தமிழர்கள் பயனடையமுடியாது என்று தவறாக எண்ணக்கூடாது.

இம் மொழியால் வெளியுலகத் தொடர்புகொள்ள இயலாது என்றாலும் சமூகத்தில் எமது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருளாதாரத்துறையில் பயனடையலாம் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. சொந்த மொழிகளால் எல்லாத்துறைகளிலும் கல்விப்பயில்வதோடு பிறமொழிகளையும் கற்றுத்தேறுவது அவசியம். அந்நிய மொழியைக்கற்பதால் எமது கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவைகளுக்குப்பங்கமேற்படும் என்று கூறுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல. “மதுவை மனிதன்தான் குடிக்கிறான். மது மனிதனைக்குடிப்பதில்லை.” இதைஉணர்ந்து கொண்டால் பிறமொழியைக் கற்பதனால் எமது மொழிக்கு இன்னல் ஏற்படும் என்ற தவறான எண்ணம் தலைகாட்டாது. சிவதுரும்பும் பற்குத்த உதவுவது போல் சிம்மாசனம் ஏறியுள்ளசிங்களமொழியைத் தமிழர் கற்பதால் எதிர்காலத்தில் இன்பமடையாளிட்டாலும் துன்பத்திற்கிடமின்றி வாழ்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

(செல்வி எஸ் செல்லமக்கா சிப்பிக்கிள், கற்பலகாயம்.)